

บันทึกข้อตกลง
เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิง
ซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ¹
พ.ศ. ๒๕๔๖

๑. ความเป็นมา หลักการ และเหตุผล

ด้วยพิจารณาเห็นว่า ขณะนี้สถานการณ์การค้าเด็กและหญิงยังคงรุนแรงอยู่ แม้จะมีการใช้บันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วก็ตาม การปฏิบัติงานตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าว มีข้อบกพร่องในหลายประเด็น คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก จึงได้ปรับปรุงแก้ไขเป็นบันทึกข้อตกลงเรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าเด็กและหญิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อใช้แทน ประกอบกับ

๑.๑ การค้าเด็กและหญิงยังคงเป็นปัญหาที่สังคมโลกได้ตระหนักและเห็นพ้องต้องกันว่า เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง

๑.๒ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่ได้รับผลกระทบจากปัญหานี้อย่างมากและปัญหาทวีความรุนแรงขึ้น เมื่อองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติใช้ประเทศไทยเป็นแหล่งแสวงหาประโยชน์จำนวนมากจากการค้าเด็กและหญิง ประเทศไทยถูกใช้ใน ๓ สถานะ คือ สถานะประเทศต้นทาง โดยมีการส่งเด็กและหญิงเพื่อการแสวงหาประโยชน์ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ขณะเดียวกันมีสถานะเป็นประเทศปลายทาง คือ มีเด็กและหญิงต่างประเทศถูกนำมาค้า และสถานะเป็นประเทศทางผ่าน คือ ใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่านเพื่อส่งออกไปยังประเทศอื่น อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นมิได้มีผลกระทบต่อประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงประเทศเดียว แต่มีผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกประเทศจะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหา

๑.๓ การค้าเด็กและหญิงไทยภายในประเทศก็ยังคงปรากฏอยู่แม้ว่าจะไม่มากเท่าที่เป็นมาเมื่อสี่สิบปีที่แล้วก็ตาม

๑.๔ หลายประเทศได้ให้ความสนใจกับปัญหาดังกล่าวมากขึ้น โดยการจัดประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ผลการประชุมแต่ละครั้งได้มีข้อเสนอแนะอย่างกว้างขวาง สำหรับประเทศไทยได้จัดประชุมหลายครั้ง อาทิ การประชุมสัมมนาระดับภูมิภาคเรื่องการค้าเด็กข้ามชาติเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๔๐ ต่อมาในเดือนพฤศจิกายนปีเดียวกันได้จัดประชุมสัมมนาระดับภูมิภาคเรื่องการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติ นอกจากนี้ยังได้มีการประชุมระดับภูมิภาคเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อรายงานความก้าวหน้าและวางแผนร่วมกันในการดำเนินการต่อไป

สำหรับการประชุมระดับโลกได้มีการประชุมครั้งแรกที่ประเทศสวีเดน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ และครั้งที่สองที่ประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งประเทศไทยได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมด้วย

¹ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน พะเยา แพร่ น่าน ลำปาง ลำพูน ตาก

๑.๕ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ได้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการแก้ไขปัญหาการค้าเด็ก และหญิงข้ามชาติขึ้น ต่อมาในปี ๒๕๔๒ ได้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง โดยใช้ชื่อว่า “คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติ” และในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโดยใช้ชื่อว่า “คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง” โดยคณะอนุกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากภาครัฐ องค์กรเอกชน นักวิชาการ และผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศในประเทศไทยที่ทำงานเกี่ยวข้องและองค์กรเหล่านี้ได้ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๑.๖ เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๔๑ ได้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้กำกับ การและรองผู้กำกับเกี่ยวกับปัญหาการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติ ที่ประชุมเห็นร่วมกันว่าควรจะให้ การดูแลช่วยเหลือแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และนำผู้กระทำผิดมาลงโทษ โดยกำหนดเป็นขั้นตอน ปฏิบัติให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ร่วมกันเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และให้นำประมวล กฎหมายอาญา พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินการและเพื่อให้งานนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงได้มีการลงนามร่วมกันในบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน การดำเนินการกรณีการค้าหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ระหว่างหัวหน้า หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรม ประชาสงเคราะห์ (ในขณะนั้น) ประธานคณะกรรมการประสานงานเรื่องเด็กแห่งชาติ และผู้แทนเครือข่าย ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก

๑.๗ เนื่องจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับบันทึกข้อตกลงดังกล่าวได้ใช้ปฏิบัติมาเป็นเวลาเกือบสี่ปี ซึ่งที่ผ่านมาได้จัดให้มีการ ผูกอบรมผู้เกี่ยวข้อง อาทิ ตำรวจภูธร ตำรวจนครบาล ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ตำรวจตระเวนชายแดน เจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ (ในขณะนั้น) พนักงานอัยการ ผู้พิพากษา แพทย์และบุคลากรทางการแพทย์จากกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนจากหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และผู้แทนจากองค์กรเอกชน ท่านเหล่านี้ได้ให้ข้อคิดเห็นเชิงปฏิบัติต่อการแก้ไขข้อความต่างๆ ให้เป็น ปัจจุบันและให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง ได้นำข้อคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากการผูกอบรมและข้อคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานตามบันทึกข้อตกลงฉบับแรก ดำเนินการ ปรับปรุงให้มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยได้ผ่านการประชุมปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด และใช้เวลาเพื่อการนี้เป็นเวลาประมาณ ๑ ปี

แต่เนื่องจากพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย ๙ จังหวัด ได้แก่ จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน แพร่ น่าน พะเยา ลำพูน ลำปาง และตาก เป็นพื้นที่ที่ประสบปัญหา การค้าเด็กและหญิงตามความหมายในข้อ ๒.๑ นอกจากนี้พื้นที่บางแห่งยังเป็นเส้นทางผ่านของเด็กและ หญิงจากต่างประเทศ เดินทางเข้ามาค้าประเวณีในประเทศไทยหรือเดินทางต่อไปยังประเทศที่สาม แม้ว่า รัฐได้กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อการแก้ปัญหานี้ในหลายประการ แต่ปัญหาดังกล่าวก็ยังมีได้ลด น้อยลง ดังนั้น เพื่อให้การช่วยเหลือเด็กและหญิงของพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือมีการประสานงานและมี

การส่งต่อภารกิจกันอย่างเป็นระบบ และกำหนดรูปแบบขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือเด็กและหญิงอย่างสอดคล้องกัน จึงเห็นควรจัดทำบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๕๖

คณะอนุกรรมการจัดทำบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงได้จัดให้มีการลงนามโดยผู้แทนหน่วยงานต่างๆ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง ๓ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำจังหวัด อัยการจังหวัด พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด ผู้แทนจากองค์กรเอกชน และพยานตามรายนามลงลายมือชื่อทำบันทึกข้อตกลงนี้

๒. กรณีที่ถือว่าเด็กและหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และพึงได้รับการช่วยเหลือ

๒.๑ เด็กหรือหญิงที่ถูกบุคคล กลุ่มคน หรือองค์กร เป็นธุระจัดหา ชื่อ ชาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซ่อนเร้น ซึ่งเด็กหรือหญิง โดยใช้อุบายล่อลวง ชูเชื้อ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าจะกระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักรและการกระทำดังกล่าวทำให้เด็กหรือหญิงนั้นตกอยู่ในสภาวะจำยอม กระทำการ หรือยอมรับการกระทำใดๆ อันมิชอบด้วยกฎหมาย เช่น การค้าบริการทางเพศ การข่มขู่บังคับ จิตใจ การใช้แรงงานโดยกดขี่ทารุณ หรือโดยเอาเปรียบในทางแรงงานประการอื่น อาทิ การเอาเปรียบ ค่าจ้างแรงงาน หรือบังคับขู่เชื้อให้เป็นขอทาน หรือการกระทำอื่นใดที่ไร้คุณธรรม

๒.๒ มีพฤติการณ์ตามที่กำหนดไว้ใน ๒.๑ กระทำต่อเด็กทั้งหญิงและชายหรือหญิง ไม่ว่าเด็กหรือหญิงนั้นจะยินยอมหรือมีส่วนรู้เห็นต่อการกระทำในเบื้องต้นหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าเด็กหรือหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

๓. เด็กหรือหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์^๒ แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม คือ

๓.๑ เด็กและหญิงไทยที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

๓.๒ เด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยหรืออยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

๓.๓ เด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยถูกต้องตามกฎหมาย แต่ภายหลังตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

๓.๔ เด็กและหญิงที่มีได้มีสัญชาติไทย แต่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

^๒ ให้หมายรวมถึง การกระทำความผิดต่อเด็กและหญิงโดยการซื้อ ขาย จำหน่าย พา หรือจัดหาเด็กและหญิงนั้นไปด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อสำเร็จความใคร่ทั้งแก่ตนและผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อประโยชน์อันมิชอบ ไม่ว่าโดยการขายเด็ก ให้เด็กเป็นขอทาน หรือทำงานในสภาพที่ใช้แรงงานโดยทารุณโหดร้าย (นำมาจากหลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าเด็กและหญิง พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๐)

การวินิจฉัยว่าเด็กและหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์หรือไม่ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยผู้มีอำนาจวินิจฉัยต้องรับฟังพยานหลักฐานและเหตุผลจากหน่วยงานที่พบหรือดูแลเด็กและหญิงนั้นอยู่³

๔. การปฏิบัติการให้ความคุ้มครองก่อนการช่วยเหลือเด็กและหญิง

๔.๑ การสร้างกลไกการให้ความคุ้มครองเด็กและหญิง

๔.๑.๑ การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัด

ให้จังหวัดจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการ ประกอบด้วย ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด อัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด จัดหางานจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง พัฒนาการจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ (ถ้ามี) องค์กรเอกชน หน่วยงานและบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และให้พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด เป็นเลขานุการศูนย์ปฏิบัติการ

๔.๑.๒ ให้ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัด มีหน้าที่

๑) ประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เป็นเครือข่ายในการรับแจ้งเหตุ ช่วยเหลือคุ้มครอง บำบัดฟื้นฟู และส่งตัวเด็กและหญิงกลับคืนสู่ภูมิลำเนา

๒) ดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

๓) จัดระบบการเก็บข้อมูล ประมวลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงาน การดำเนินการคุ้มครอง ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟู และการคืนสู่สังคม รวมทั้งการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเป็นรายกรณี

๔) ประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้มีความรู้ ความตระหนักและทักษะในการปฏิบัติงานในทุกด้าน อาทิ ด้านการคุ้มครองปราบปรามและแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง

๕) ติดตามประเมินผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการค้าเด็กและหญิงในระดับชาติ

๖) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานในระดับต่าง ๆ

๗) มีหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการเห็นสมควร

๔.๑.๓ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด เป็นหน่วยงานประสานงานในการรับแจ้งเหตุ และให้ประชาสัมพันธ์หน่วยงานให้เป็นที่รู้จักอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

๔.๒ กระบวนการช่วยเหลือเด็กและหญิง

๔.๒.๑ ให้ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดจัดตั้งชุดปฏิบัติการช่วยเหลือในรูปแบบ สหวิชาชีพ ประกอบด้วย ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง นักสังคมสงเคราะห์ (ภาครัฐและองค์กรเอกชน) นักจิตวิทยา แพทย์ ล่าม และบุคคลที่เกี่ยวข้องและเหมาะสม (ภาครัฐและองค์กรเอกชน) เพื่อช่วยเหลือเด็กและหญิงตามบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการ

³ อ้างถึงบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีค้าหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ภาคผนวก สรุบบันทึกข้อตกลงการประชุมชี้แจง บันทึก ข้อตกลง

ดำเนินการกรณีการค้าเด็กและหญิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ จังหวัดใดเห็นสมควรจัดตั้งชุดปฏิบัติการช่วยเหลือในรูปแบบสหวิชาชีพในระดับอำเภอที่มีความพร้อมให้จัดตั้งได้ตามความจำเป็น

กรณีจังหวัดใดที่มีศูนย์ปฏิบัติการที่ทำงานคล้ายคลึงกันกับข้อ ๔.๑.๑ และ ๔.๑.๒ ให้เพิ่มภารกิจในการให้ความช่วยเหลือเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ด้วย

๔.๒.๒ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์คาบเกี่ยวในหลายจังหวัด และมีความจำเป็นต้องดำเนินการประสานงานกันในหลายจังหวัด ให้ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดประสานงานกับศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรี กองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๕ หรือภาค ๖ หรือภาคอื่นๆ หรือศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรี (พดส.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน และมีเหตุอันควรเชื่อว่าเด็กและหญิงจะได้รับอันตรายหรือถูกเคลื่อนย้ายให้เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการในพื้นที่เกิดเหตุดำเนินการช่วยเหลือโดยทันที และให้แจ้งศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดทราบโดยเร็ว

๔.๒.๓ ก่อนดำเนินการเพื่อช่วยเหลือเด็กและหญิงออกจากสถานการค้าประเวณีหรือสถานบริการ หรือสถานที่อื่นใด ควรมีการตรวจสอบข้อเท็จจริง และหากมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ให้ชุดปฏิบัติการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน

๔.๒.๔ ในกระบวนการช่วยเหลือเด็กและหญิงผู้ตกเป็นเหยื่อห้ามบันทึกภาพ แพร่ภาพ พิมพ์รูป หรือบันทึกเสียง เผยแพร่เสียงของบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายหรือผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือห้ามโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ภาพหรือเสียงไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศใด ซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวน ที่ทำให้บุคคลอื่นรู้จักชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวผู้เสียหาย หรือโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ภาพหรือเสียงไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใด เปิดเผยแพร่ไว้ที่สถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายและผู้เสียหายนั้น เว้นแต่เป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายและพยาน

๔.๒.๕ การดำเนินการขององค์กรที่มีช่องทางกรเอกชนไทยให้ปฏิบัติดังนี้

ก) กรณีองค์กรนานาชาติให้ประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการตามข้อ ๔.๑

ข) กรณีองค์กรเอกชนต่างประเทศ ที่ได้รับการอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยตามกฎหมาย ให้ประสานนโยบายและกิจกรรมกับศูนย์ปฏิบัติการ และปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้

๔.๒.๖ ในกรณีเข้าไปปฏิบัติการช่วยเหลือให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเก็บรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายให้มากที่สุด

๕. แนวทางปฏิบัติการกรณีเด็กและหญิงไทยที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

กรณีที่เด็กและหญิงไทยตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ภายในประเทศหรือที่ถูกแสวงประโยชน์โดยส่งออกไปนอกประเทศ ให้นำประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาดำเนินการโดยยึดแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

๕.๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเด็กหรือหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือเด็กหรือหญิงออกจากสถานการค้าประเวณี หรือสถานบริการหรือสถานที่อื่นใด ให้รีบสอบปากคำเด็กหรือหญิงนั้นไว้เป็นพยานและประสานพนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการสืบพยานไว้ก่อนตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าเด็กและหญิง พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยทันที แม้การสอบสวนจะยังไม่แล้วเสร็จก็ตาม⁴

ในการสอบปากคำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่เข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำด้วยก็ได้

๕.๒ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในการค้าเด็กและหญิงซึ่งเป็นผู้ที่เป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป ซ้อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซ่อนเร้น ใช้อุบายล่อลวง ชูเชิญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือผู้ที่ใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดซึ่งเด็กหรือหญิง ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหรือจัดการกิจการ ผู้ควบคุม หรือผู้จัดให้เด็กหรือหญิงกระทำการหรือยอมรับการกระทำใด เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และผู้ที่เป็นลูกค้าใช้บริการทางเพศกับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในสถานการค้าประเวณี อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หลักเกณฑ์การนับอายุเด็กเพื่อดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้ถืออายุเด็กในขณะที่มีความผิดเกิดครั้งแรก และหากความผิดเกิดเมื่อเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี แต่พบการกระทำความผิดเมื่อเด็กอายุเกิน ๑๘ ปี ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดแก่เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี

๕.๓ ในกรณีที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ หลังจากสอบปากคำภายใน ๒๔ ชั่วโมง ให้รีบนำเด็กและหญิงส่งสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ เพื่อให้ความช่วยเหลือดูแลและให้สถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ แล้วแต่กรณี จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กและหญิงนั้นทุกกรณี⁵

ในกรณีที่การสอบปากคำไม่แล้วเสร็จภายใน ๒๔ ชั่วโมง ก็ให้ส่งตัวเด็กและหญิงเข้าอยู่ในความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ

หากจังหวัดใดไม่มีสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ดังกล่าว ให้จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัย โดยความเห็นชอบของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

⁴ ใช้เฉพาะกรณีหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ส่วนกรณีเด็กตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ต้องใช้บังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

⁵ ในกรณีเด็กให้เป็นไปตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองเด็ก

กรณีเป็นหญิงอายุเกิน ๑๘ ปี หลังสอบปากคำแล้ว หากหญิงนั้นสมัครใจขออยู่ฝึกอาชีพกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ก็ให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีสอบปากคำยังไม่แล้วเสร็จ และมีความจำเป็นต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ส่งหญิงนั้นไปอยู่ในความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรอง

๕.๔ ในกรณีที่เด็กหรือหญิงไม่มีหลักฐานบัตรประจำตัวประชาชนหรือมีบัตรประจำตัวประชาชนแต่รูปถ่ายในบัตรประจำตัวประชาชนนั้นไม่เหมือนผู้ใช้บัตรประจำตัวประชาชน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีใช้บัตรประจำตัวประชาชนของเด็กหรือหญิงนั้นหรือมีการปลอมแปลง แก้ไข เปลี่ยนแปลงบัตรประจำตัวประชาชนนั้น หรือมีหลักฐานที่ทางราชการออกให้ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนเป็นการชั่วคราวให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานทางทะเบียนราษฎรและอายุกับสำนักงานทะเบียนราษฎร และประสานแจ้งผลการตรวจสอบให้พนักงานสอบสวนทราบ

๕.๕ ในกรณีที่เด็กหรือหญิงอ้างว่าอายุเกิน ๑๘ ปี และไม่มีบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรแสดงตัวอื่น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กและหญิงนั้นอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กหรือหญิงนั้นทางการแพทย์ โดยการตรวจพันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด เพื่อวินิจฉัยว่าเด็กหรือหญิงนั้นอายุเกินสิบแปดปี หรือไม่ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้จัดให้มีการตรวจให้ประสานแจ้งผลการตรวจให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว

๕.๖ ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สอบถามข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยละเอียดจากเด็กหรือหญิงที่ตกเป็นผู้เสียหาย และดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเก็บไว้เป็นหลักฐานอย่างเป็นระบบ และประสานส่งข้อมูลนั้นให้พนักงานสอบสวนเพื่อประกอบการสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดต่อไป

๕.๗ การสอบปากคำเบื้องต้น^๖ การสืบสวนสอบสวนและการสืบพยานในศาล ให้พนักงานสอบสวนประสานงานแจ้ง สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด หรือองค์กรเอกชน ให้จัดหาหรือประสานงานให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและหญิง ซึ่งได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา และจิตแพทย์ แล้วแต่กรณี เข้าร่วมฟังการสอบปากคำเบื้องต้น การสอบสวนและการสืบพยานในศาลด้วย

๕.๘ ในระหว่างที่เด็กและหญิงอยู่ในความดูแลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ให้จัดสถานที่ดูแลอย่างปลอดภัยและเหมาะสม โดยให้ความช่วยเหลือในเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ ตลอดจนการดำเนินการตามกระบวนการทางสังคมสงเคราะห์ ก่อนส่งกลับภูมิลำเนา

กรณีเด็กและหญิงอยู่ในความดูแลขององค์กรเอกชน ให้องค์กรเอกชนปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง

^๖ การสอบปากคำเบื้องต้น หมายความว่า การซักถามเพื่อให้ทราบว่าเด็กและหญิงนั้นเป็นผู้เสียหาย หรือตกเป็นเครื่องมือ/วัตถุ ของการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงข้อ ๑ (๕) หรือไม่

๕.๙ มิให้ถือว่าสถานที่ที่ใช้ดูแลเด็กและหญิงของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรอง และศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ เป็นสถานที่คุ้มครองบุคคลตามอำนาจของพนักงานสอบสวน หรืออำนาจศาล

๕.๑๐ ในกรณีที่เด็กและหญิงไทยตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์หรือถูกแสวงประโยชน์โดยส่งออกไปภายนอกประเทศ เมื่อสถานทูต สถานกงสุลของประเทศไทยที่ประจำในประเทศนั้นๆ ได้ช่วยเหลือส่งตัวกลับประเทศไทย ให้กระทรวงการต่างประเทศประสานงานกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งเรื่องการส่งตัวกลับ พร้อมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการค้าเด็กและหญิงนั้นให้หน่วยงานดังกล่าวทราบ ซึ่งเมื่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองปราบปรามได้รับแจ้งแล้วให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตาม ๕.๒-๕.๙

๕.๑๑ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองในการให้ที่พักพิง อาหาร และการเดินทางแก่พยาน หรือเด็กและหญิงที่เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ในบันทึกข้อตกลงนี้

๖. แนวทางปฏิบัติกรณีเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยไม่ถูกต้องตามกฎหมายและตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ และกรณีเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยถูกต้องตามกฎหมายและภายหลังตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

ให้นำประมวลกฎหมายอาญาพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาดำเนินการ โดยยึดแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

๖.๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเด็กและหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือเด็กหรือหญิงต่างด้าวออกมาจากสถานการค้าประเวณีหรือสถานบริการหรือสถานที่อื่นใดให้รีบสอบปากคำเด็กหรือหญิงนั้นไว้เป็นพยาน และประสานพนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการสืบพยานไว้ก่อน ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยทันที แม้การสอบสวนจะยังไม่แล้วเสร็จก็ตาม⁷

ในการสอบปากคำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่เข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำด้วยก็ได้

๖.๒ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในการค้าเด็กและหญิง ซึ่งเป็นผู้ที่เป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป ซ้อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยวหรือกักขัง ช้อนเร้นให้เข้าพักอาศัยใช้อุปายาล่อลวง ชูเชิญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือผู้ที่ใช้วิธี

⁷ ใช้เฉพาะกรณีหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ส่วนกรณีเด็กตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ต้องใช้งบบังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

ข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ซึ่งเด็กหรือหญิง ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหรือจัดการกิจการ ผู้ควบคุม หรือผู้จัด ให้เด็กหรือหญิงกระทำการหรือยอมรับการกระทำใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อ แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และผู้ที่เป็นลูกค้าใช้บริการทางเพศกับเด็ก อายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในสถานการณ์ค้าประเวณี อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กฎหมายว่า ด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือกฎหมายป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงิน

หลักเกณฑ์การนับอายุเด็กเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้ถืออายุเด็ก ในขณะที่ความผิดเกิดครั้งแรก และหากความผิดเกิดเมื่อเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี แต่พบการกระทำความผิด เมื่อเด็กอายุเกิน ๑๘ ปี ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดแก่เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี

กรณีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายแรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมดำเนินการ ตามกฎหมายแรงงานด้วย รวมทั้งปฏิบัติต่อเด็กและหญิงต่างด้าวนั้นในฐานะที่ตกเป็นเหยื่อของการค้า มนุษย์ตามการวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

๖.๓ หลังสอบปากคำเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายให้พนักงานสอบสวนเสนอต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย^๘ ดำเนินการผ่อนผันตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและ ปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวส่งตัวเด็กหรือหญิงต่างด้าว นั้นไปอยู่ในความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถาน สงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด เห็นชอบและให้สถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ แล้วแต่กรณี จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กและหญิงทุก กรณี^๙

ในกรณีที่การสอบปากคำไม่แล้วเสร็จภายใน ๒๔ ชั่วโมง ก็ให้ส่งตัวเด็กและหญิงเข้าอยู่ใน ความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของ เอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ

หากจังหวัดใดไม่มีสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ดังกล่าว ให้จัดหาสถานที่ที่เหมาะสม และปลอดภัย โดยความเห็นชอบของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

๖.๔ ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานแสดงตัว หรือมีเหตุอันควรสงสัยในความถูกต้องแท้จริงของ เอกสารแสดงตัว ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องดำเนินการตรวจสอบกับสถานทูต หรือสถานกงสุลที่บุคคลนั้นอ้างว่าเป็นพลเมืองของประเทศนั้น แล้วแจ้งผลการตรวจสอบให้พนักงานสอบสวนทราบ

^๘ หมายถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ สำหรับอำนาจหน้าที่ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวงฉบับนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงในภายหลัง เพื่อให้ครอบคลุมเด็กและหญิง สัตว์ชนิดอื่นที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

^๙ ในกรณีเด็กให้เป็นไปตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองเด็ก

การตรวจสอบตามวรรคหนึ่งใน ๙ จังหวัดภาคเหนือให้ตรวจสอบกับสถานกงสุล ณ จังหวัด เชียงใหม่ได้ด้วย

๖.๕ ในกรณีที่เด็กหรือหญิงต่างด้าวที่อ้างว่าอายุเกิน ๑๘ ปี แต่ไม่มีหลักฐานแสดงตัว หรือมีหลักฐานแสดงตัวแต่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการปลอมแปลงแก้ไขหลักฐานแสดงตัวนั้น หรือมิใช่ หลักฐานแสดงตัวที่ออกให้กับบุคคลนั้น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กหรือหญิงนั้นอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ให้ พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีการตรวจ ร่างกายเด็กหรือหญิงนั้นทางการแพทย์โดยการตรวจพันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด เพื่อวินิจฉัยว่าเด็ก หรือหญิงข้ามชาตินั้นอายุเกิน ๑๘ ปี หรือต่ำกว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์เป็นผู้จัดให้มีการตรวจ ให้ประสานแจ้งผลการตรวจให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว

๖.๖ ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์สอบถามข้อเท็จจริง เบื้องต้นโดยละเอียดจากเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหาย และดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไว้ เป็นหลักฐานอย่างเป็นระบบ และประสานงานส่งข้อมูลนั้นให้พนักงานสอบสวน เพื่อประกอบการสอบสวน ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดต่อไป

สำหรับกระบวนการบำบัดฟื้นฟูขั้นต้น รวมทั้งการสอบหาสาเหตุการมาค้าประเวณีใน ประเทศไทยหรือมาประกอบอาชีพอื่น เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ต้อง ชักถามและรวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อให้ทราบสภาวะทางด้านจิตใจและสังคมของเด็กและหญิง และส่งให้ หน่วยงานของประเทศต้นทางดำเนินการช่วยเหลือหลังจากส่งกลับไป

๖.๗ การสอบปากคำเบื้องต้น¹⁰ การสืบสวนสอบสวน และการสืบพยานในศาล ให้ พนักงานสอบสวนประสานแจ้งสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดหรือองค์กรเอกชน หรือสถานทูต ให้จัดหาหรือประสานให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและหญิง ซึ่งได้แก่ นักสังคม สงเคราะห์ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ และล่าม แล้วแต่กรณี เข้าร่วมฟังการสอบปากคำเบื้องต้น การ สอบสวน และการสืบพยานในศาลด้วย

๖.๘ การสอบปากคำเบื้องต้น การสืบสวนสอบสวน และการสืบพยานในศาลจะต้องรีบ ดำเนินการให้เสร็จโดยเร็ว และส่งเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่กลับประเทศต้นทางทันที หากมีความ จำเป็นต้องกักตัวเด็กหรือหญิงไว้ระยะหนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการติดตามผู้กระทำความผิดมาลงโทษก็ สามารถทำได้ แต่ต้องรีบดำเนินการโดยไม่ชักช้า โดยให้เด็กหรือหญิงต่างด้าวที่อยู่ในความดูแลของ สถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ

๖.๙ ในระหว่างที่เด็กหรือหญิงต่างด้าวที่อยู่ในความดูแลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ให้จัดสถานที่ดูแลอย่างปลอดภัยและเหมาะสมก่อนส่งกลับประเทศ โดยให้ความช่วยเหลือในเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ ตลอดจนการดำเนินการตามกระบวนการทางสังคม สงเคราะห์ก่อนส่งกลับประเทศ และในกรณีเด็กและหญิงต้องอยู่ในความดูแลเป็นระยะเวลานาน อาจจัดให้ มีการฝึกอาชีพได้ตามความเหมาะสม

¹⁰ การสอบปากคำเบื้องต้น หมายความว่า การซักถามเพื่อให้ทราบว่าเด็กและหญิงนั้นเป็นผู้เสียหาย หรือ ตกเป็นเครื่องมือ/ วัตถุ ของการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงข้อ ๑ (๕) หรือไม่

กรณีเด็กและหญิงอยู่ในความดูแลขององค์กรเอกชน ให้องค์กรเอกชนปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง

๖.๑๐ ให้ถือว่าสถานที่ที่ดูแลเด็กและหญิงของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ เป็นสถานที่คุ้มครองบุคคลตามอำนาจของพนักงานสอบสวน หรืออำนาจศาล

การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองในการให้ที่พักพิง อาหารและการเดินทางแก่พยาน หรือเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ในบันทึกข้อตกลงนี้

๖.๑๑ ในกรณีที่ไม่ทราบสัญชาติของเด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ยึดหลักเกณฑ์พิจารณาภูมิลาเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นลำดับแรก หากสถานทูตหรือรัฐบาลประเทศต้นทางไม่ยอมรับ จึงให้ใช้การพิสูจน์สัญชาติแทน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะระบุภูมิลาเนาหรือถิ่นที่อยู่ของเด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวบรวมพยานหลักฐานหรือถามปากคำเด็กหรือหญิงพร้อมทั้งบันทึกไว้เพื่อคั่นหารายละเอียดสำหรับใช้ในการพิสูจน์

๖.๑๒ ให้กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านตรวจคนเข้าเมืองชายแดน องค์กรเอกชน และกระทรวงการต่างประเทศ ประสานงานกัน เพื่อทราบข้อมูลของเด็กและหญิงต่างด้าวและรายละเอียดหรือพยานหลักฐานที่จะเป็นประเด็นนำสืบหาตัวผู้กระทำผิดแจ้งให้กับประเทศต้นทางรับไปดำเนินการกับผู้กระทำผิดต่อไป เพื่อเป็นการทำลายขบวนการค้าเด็กและหญิงในประเทศต้นทางอีกทางหนึ่ง

๖.๑๓ ให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านตรวจคนเข้าเมืองชายแดน กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการต่างประเทศ และองค์กรเอกชน ประสานงานกันในการส่งกลับเด็กและหญิงต่างด้าวไปยังประเทศภูมิลาเนาโดยให้ประสานสถานทูต ด่านตรวจคนเข้าเมือง หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรเอกชนของประเทศต้นทางให้มารับตัวไป และให้การดูแลมิให้กลับเข้ามาประเทศไทยอีก พร้อมทั้งให้ข้อมูลและรายละเอียดที่จะเป็นประเด็นนำสืบไปด้วย

๗. แนวทางปฏิบัติกรณีเด็กและหญิงที่มีได้มีสัญชาติไทยแต่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

กรณีเด็กและหญิงซึ่งเป็นบุคคล ๑๕ กลุ่ม ที่กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวไว้¹¹ ซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ให้นำประมวลกฎหมายอาญา และ

¹¹ บุคคล ๑๕ กลุ่ม ที่กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวไว้ในภาคผนวกเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย ตามหนังสือสำนักทะเบียนกลาง ที่ มท ๐๓๑๐.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๘ ซึ่งถือเป็นบุคคลที่มีได้มีสัญชาติไทย แต่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ได้แก่ ๑. บุคคลบนพื้นที่สูง (ถือบัตรสีฟ้า) ๒. อดีตทหารจีน คณะชาติ (ถือบัตรสีขาว) ๓. จีนฮ่ออพยพพลเรือน (ถือบัตรสีเหลือง) ๔. จีนฮ่ออิสระ (ถือบัตรสีส้ม) ๕. ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า (ถือบัตรสีชมพู) ๖. ผู้หลบหนีเข้าเมืองจากพม่า (ถือบัตรสีส้ม/มีถิ่นที่อยู่อาศัยถาวร) ๗. ผู้หลบหนีเข้าเมืองจากพม่า (ถือบัตรสีม่วง/อาศัยอยู่กับนายจ้าง) ๘. ญวนอพยพ (ถือบัตรสีขาวขอบน้ำเงิน) ๙. ลาวอพยพ (ถือบัตรสีฟ้า) ๑๐. เนปาลอพยพ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาดำเนินการโดยยึดแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

๗.๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เด็กและหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือเด็กหรือหญิงออกจากสถานการณ์การค้าประเวณีหรือสถานบริการหรือสถานที่อื่นใด ให้รีบสอบปากคำเด็กหรือหญิงนั้นไว้เป็นพยาน และประสานพนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการสืบพยานไว้ก่อน ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยทันที แม้การสอบสวนจะยังไม่แล้วเสร็จก็ตาม¹²

ในการสอบปากคำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่เข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำตัวก็ได้

๗.๒ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในการค้าเด็กและหญิง ซึ่งเป็นผู้ที่เป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป ซ้อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซ่อนเร้น ใช้อุบายล่อลวง ชูเชิญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือผู้ที่ใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดซึ่งเด็กหรือหญิง ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหรือจัดการกิจการ ผู้ควบคุม หรือผู้จัดให้เด็กหรือหญิงกระทำการหรือยอมรับการกระทำใด เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และผู้ที่เป็นลูกค้าใช้บริการทางเพศกับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในสถานการณ์อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หลักเกณฑ์การนับอายุเด็กเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้ถืออายุเด็กในขณะที่ความผิดเกิดครั้งแรก และหากความผิดเกิดเมื่อเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี แต่พบการกระทำความผิดเมื่อเด็กอายุเกิน ๑๘ ปี ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดแก่เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี

๗.๓ หลังสอบปากคำแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำเด็กหรือหญิงที่ตกเป็นผู้เสียหายนั้นส่งสถานแรกรับ หรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ¹³

๗.๔ ในกรณีที่ไม่มีบัตรประจำตัวบุคคลเฉพาะกลุ่ม (บัตรสี) หรือมีแต่สงสัยในความถูกต้องแท้จริงของเอกสารนั้น ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดำเนินการ

(ถือบัตรสีเขียว) ๑๑. อดีตโจรเงินคอมมิวนิสต์มลายา (ถือบัตรสีเขียว/อดีต จคม.) ๑๒. ไทยลือ (ถือบัตรสีส้ม) ๑๓. เผ่าตองเหลือง (บัตรบุคคลบนพื้นที่สูง/ถือบัตรสีฟ้า) ๑๔. ผู้อพยพเชื้อสายไทยจากเกาะกง กัมพูชา (ถือบัตรสีเขียว) ๑๕. บุคคลที่ได้รับการจัดทำทะเบียนสำรวจชุมชนบนพื้นที่สูง (บัตรสีเขียวขอบแดง)

¹² ใช้เฉพาะกรณีหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ส่วนกรณีเด็กตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ต้องใช้บังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๒

¹³ ในกรณีเด็กให้เป็นไปตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองเด็ก

ตรวจสอบหลักฐานทางทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวกับกระทรวงมหาดไทยและแจ้งผลการตรวจสอบให้พนักงานสอบสวนทราบ

๗.๕ ในกรณีที่เด็กหรือหญิงนั้นอ้างว่าอายุเกิน ๑๘ ปี แต่ไม่มีหลักฐานแสดงตัวหรือมีหลักฐานแสดงตัวแต่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการปลอมแปลงแก้ไขหลักฐานแสดงตัวนั้น หรือมิใช่หลักฐานแสดงตัวที่ออกให้กับบุคคลนั้น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กหรือหญิงนั้นทางการแพทย์โดยการตรวจฟันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใดเพื่อให้ทราบและยืนยันอายุที่แท้จริงของเด็กหรือหญิงนั้น ในกรณีเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้จัดให้มีการตรวจให้ประสานแจ้งผลการตรวจให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว

๗.๖ ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสอบถามข้อเท็จจริงเบื้องต้น โดยละเอียดจากเด็กหรือหญิงที่ตกเป็นผู้เสียหาย และดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไว้เป็นหลักฐานอย่างเป็นระบบ และประสานส่งข้อมูลนั้นให้พนักงานสอบสวนเพื่อประกอบการสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดต่อไป

๗.๗ การสอบปากคำเบื้องต้น¹⁴ การสืบสวนสอบสวน และการสืบพยานในศาลให้พนักงานสอบสวนประสานแจ้งสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดหรือองค์กรเอกชนให้จัดหาหรือประสานให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและหญิง ซึ่งได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ และล่าม แล้วแต่กรณี เข้าร่วมฟังการสอบปากคำเบื้องต้น การสอบสวนและการสืบพยานในศาลด้วย

๗.๘ การสอบปากคำเบื้องต้น การสืบสวนสอบสวนและการสืบพยานในศาลจะต้องรีบดำเนินการให้เสร็จโดยเร็ว และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเจ้าหน้าที่องค์กรเอกชน ประสานงานกันในการส่งเด็กหรือหญิงนั้นกลับไปยังเขตพำนักที่กำหนดให้

๗.๙ ในระหว่างที่เด็กหรือหญิงนั้นอยู่ในความดูแลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ให้จัดสถานที่ดูแลอย่างปลอดภัยและเหมาะสม โดยให้ความช่วยเหลือในเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ ตลอดจนการดำเนินการตามกระบวนการทางสังคมสงเคราะห์ ก่อนส่งกลับเขตพำนัก

กรณีเด็กและหญิงอยู่ในความดูแลขององค์กรเอกชน ให้องค์กรเอกชนปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง

๗.๑๐ กรณีเด็กและหญิงเป็นผู้เสียหายหรือพยานในคดีเด็กและหญิง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะช่วยเหลือและร่วมมือกับหน่วยงานที่ดูแลและคุ้มครองเด็กและหญิงนั้นเพื่อการคุ้มครองพยาน

๘. ในการปฏิบัติงานร่วมกันขององค์กรเอกชนและหน่วยราชการตามข้อตกลงนี้ ให้ทุกหน่วยงานที่ร่วมปฏิบัติคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ข้อตกลงและคำสั่งต่าง ๆ ของหน่วยงานที่

¹⁴ การสอบปากคำเบื้องต้น หมายความว่า การซักถามเพื่อให้ทราบว่าเด็กและหญิงนั้นเป็นผู้เสียหาย หรือตกเป็นเครื่องมือ/วัตถุของการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงข้อ ๑ (๕) หรือไม่

เกี่ยวข้อง

๙. ให้หน่วยงานภาครัฐขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณจากสำนักงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามบันทึกข้อตกลงนี้ผ่านหน่วยงานต้นสังกัดแล้วแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทราบ เพื่อพิจารณาให้การสนับสนุนต่อไป

๑๐. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกระเบียบหลักเกณฑ์ภายในให้สอดคล้องกับบันทึกข้อตกลงนี้

บันทึกข้อตกลงนี้ทำไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ผู้ว่าราชการจังหวัด

ลงนาม สุวัฒน์ ตันติพัฒน์
(นายสุวัฒน์ ตันติพัฒน์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ลงนาม สุกิจจา กรุณานนท์
(นายสุกิจจา กรุณานนท์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

ลงนาม เรื่องวรรณ บัวนุช
(นางสาวเรื่องวรรณ บัวนุช)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

ลงนาม นคร บุญประเสริฐ
(นายนคร บุญประเสริฐ)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ลงนาม สุวัฒน์ โชคสุวัฒน์สกุล
(นายสุวัฒน์ โชคสุวัฒน์สกุล)
ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน

ลงนาม ธวัช เสถียรนาม
(นายธวัช เสถียรนาม)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน

ลงนาม เฉลิมพล ประทีปะวณิช
(นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

ลงนาม พิษณุ สวัสดิ์
(นายพิษณุ สวัสดิ์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลงนาม เฉลิมชัย วรภูมิพุทธพงศ์
(นายเฉลิมชัย วรภูมิพุทธพงศ์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดตาก
รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดตาก

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

ลงนาม พล.ต.ต. เกษม รัตนสุนทร
(เกษม รัตนสุนทร)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่

ลงนาม พล.ต.ต. วุฒิ วิทิตานนท์
(วุฒิ วิทิตานนท์)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย

ลงนาม พล.ต.ต. รักชาติ ราชกิจ
(รักชาติ ราชกิจ)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพะเยา

ลงนาม พล.ต.ต. นิยม กลั่นกลิ่นหอม
(นิยม กลั่นกลิ่นหอม)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแพร่

ลงนาม พล.ต.ต. ชีระศักดิ์ ชุกิจคุณ
(ชีระศักดิ์ ชุกิจคุณ)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดน่าน

ลงนาม พล.ต.ต. วิชัย เชี่ยวเวช
(วิชัย เชี่ยวเวช)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน

ลงนาม พล.ต.ต. สุวัฒน์ กริ่งไกร
(สุวัฒน์ กริ่งไกร)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดลำปาง

ลงนาม พล.ต.ต. ทองอินทร์ หาญผจญศึก
(ทองอินทร์ หาญผจญศึก)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลงนาม พล.ต.ต. เสวก ปิ่นสินชัย
(เสวก ปิ่นสินชัย)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตาก

ลงนาม พล.ต.ต. ภัทรชัย หิรัญญะเวช
(ภัทรชัย หิรัญญะเวช)
ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง ๓
สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อัยการจังหวัด

ลงนาม ไพบุลย์ เขียรธัญญกิจ
(นายไพบุลย์ เขียรธัญญกิจ)

ลงนาม ณรงค์ศักดิ์ ลิ่มวงษ์ทอง
(ร้อยโท ณรงค์ศักดิ์ ลิ่มวงษ์ทอง)

อัยการจังหวัดเชียงใหม่

อัยการพิเศษประจำกรม
รักษาการตำแหน่งอัยการจังหวัดเชียงราย

ลงนาม सानิต ธนทวี
 (นายसानิต ธนทวี)
 อัยการจังหวัดพะเยา

ลงนาม เจน สันติวาสะ
 (นายเจน สันติวาสะ)
 อัยการจังหวัดแพร่

ลงนาม มานัส รัตนาคะ
 (นายมานัส รัตนาคะ)
 อัยการพิเศษประจำกรม สำนักงานอัยการเขต ๕
 รักษาราชการแทนในตำแหน่งอัยการจังหวัดน่าน

ลงนาม อภิชาติ เชื้อชอบธรรม
 (นายอภิชาติ เชื้อชอบธรรม)
 อัยการจังหวัดลำพูน

ลงนาม พิชญ์พันธ์ เศรษฐบุตร
 (นายพิชญ์พันธ์ เศรษฐบุตร)
 อัยการจังหวัดลำปาง

ลงนาม สกล ปันดี
 (นายสกล ปันดี)
 อัยการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลงนาม อำนาจ สามงามน้อย
 (นายอำนาจ สามงามน้อย)
 อัยการจังหวัดประจำกรม
 รักษาราชการแทนอัยการจังหวัดตาก

 ลงนาม นภา เศรษฐกร
 (นางนภา เศรษฐกร)
 ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก
 กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด

ลงนาม มงคล ด่านวิไลปิติกุล
 (นายมงคล ด่านวิไลปิติกุล)

ลงนาม พนพ สัตโยภาส
 (นายพนพ สัตโยภาส)

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดเชียงใหม่	พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดเชียงราย
ลงนาม สัมพันธ์ สุวรรณทัต (นายสัมพันธ์ สุวรรณทัต) พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดพะเยา	ลงนาม อุดม คำอุดม (นายอุดม คำอุดม) พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดแพร่
ลงนาม พิมล แสงสว่าง (นายพิมล แสงสว่าง) พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดน่าน	ลงนาม อวยชัย ชูเลาตระกูล (นายอวยชัย ชูเลาตระกูล) พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดลำพูน
ลงนาม สุทธิ โภธิพานิช (นายสุทธิ โภธิพานิช) พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดลำปาง	ลงนาม เจนกิจ อินทเชื้อ (นายเจนกิจ อินทเชื้อ) พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดแม่ฮ่องสอน
ลงนาม เสรี เหล่าพราหมณ์ (นายเสรี เหล่าพราหมณ์) พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดตาก	
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	
ลงนาม สุพจน์ วุฒิการณ (ศาสตราจารย์นายแพทย์สุพจน์ วุฒิการณ) คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำจังหวัด	
ลงนาม วิชัย ใจแก้ว (นายแพทย์วิชัย ใจแก้ว) นายแพทย์ ๙ รักษาราชการแทนผู้อำนวยการ โรงพยาบาลนครพิงค์	ลงนาม สายสุณี ภูมิวิชชเวช (แพทย์หญิงสายสุณี ภูมิวิชชเวช) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์
ลงนาม พัชรียา ตักดีวีระวงศ์ (นางพัชรียา ตักดีวีระวงศ์) ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการ โรงพยาบาลพะเยา	ลงนาม สัญญา สมใจ (นายแพทย์สัญญา สมใจ) นายแพทย์ ๘ ปฏิบัติราชการแทน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแพร่

ลงนาม	คณิต ตันติศิริวิทย์ (นายแพทย์คณิต ตันติศิริวิทย์) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลน่าน	ลงนาม	พรพรรณ วรรณฤทธิ์ (แพทย์หญิงพรพรรณ วรรณฤทธิ์) ปฏิบัติราชการแทน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมบูรณ์ศักดิ์ญาณไพศาล
ลงนาม	กานดา บรมพิชัยชาติกุล (นางกานดา บรมพิชัยชาติกุล) พยาบาลวิชาชีพ ๘ ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการ โรงพยาบาลศูนย์ลำปาง	ลงนาม	อดุง ศรีรัตนมัลล์ (นายแพทย์อดุง ศรีรัตนมัลล์) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสังวาลย์ จังหวัดแม่ฮ่องสอน
ลงนาม	นุคุณ ประยูรวงษ์ (นายแพทย์นุคุณ ประยูรวงษ์) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตาก		
ลงนาม	เบนโรเบิต สวัสดิวัฒน์ (นายเบนโรเบิต สวัสดิวัฒน์) หน่วยประสานงานเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ภาคเหนือ (TRAFCORD)	ลงนาม	ชูศักดิ์ วุฒิวโรภาส (นายชูศักดิ์ วุฒิวโรภาส) มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย
ลงนาม	ชลดา มนต์รีวัต (นางชลดา มนต์รีวัต) มูลนิธิศูนย์ชีวิตใหม่	ลงนาม	แสงวรรณ มณีวรรณ (นางสาวแสงวรรณ มณีวรรณ) มูลนิธิ ไว.เอ็ม.ซี.เอ กรุงเทพฯ (สาขาพะเยา)
ลงนาม	สุตารัตน์ เสรีวัฒน์ (นางสุตารัตน์ เสรีวัฒน์) มูลนิธิพัฒนาการคุ้มครองเด็ก	ลงนาม	สุขใจ สุขสถิตย์ (นางสาวสุขใจ สุขสถิตย์) มูลนิธิพัฒนาชุมชนและเขตภูเขา
ลงนาม	อนุชน หวัลทรง (นายอนุชน หวัลทรง) กลุ่มอาสาพัฒนาเด็ก	ลงนาม	อัมรินทร์ เปล่งรัศมี (นายอัมรินทร์ เปล่งรัศมี) โครงการละครชุมชน
ลงนาม	อนงค์ ปะนะทัง (นางสาวอนงค์ ปะนะทัง)	ลงนาม	สุตารัตน์ เสรีวัฒน์ (นางสุตารัตน์ เสรีวัฒน์)

มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์

ผู้แทนมูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์
ทางเพศจากเด็ก

ลงนาม กฤษณา วรรณคำ
(นางสาวกฤษณา วรรณคำ)
มูลนิธิเรื่อ نرمเย็น

ลงนาม สมภพ จันทราภา
(นายสมภพ จันทราภา)
ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อลูกหญิงและชุมชน
จังหวัดเชียงราย

ลงนาม ดุษฎี จันทราภา
(นางดุษฎี จันทราภา)
โครงการบ้านพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก
ชนเผ่าลุ่มแม่น้ำโขง
ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาจังหวัดเชียงราย

พยาน

ลงนาม วีระศักดิ์ โควสุรัตน์
(นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์)
ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

พยาน

ลงนาม ผาณิต นิตินันท์ประภาศ
(นางผาณิต นิตินันท์ประภาศ)
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

พยาน

ลงนาม สายสุรี จุติกุล
(นางสายสุรี จุติกุล)
ประธานคณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง

พยาน

ลงนาม พล.ต.อ. อำนวย เพชรศิริ
(อำนวย เพชรศิริ)
รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ผู้อำนวยการ
งานพิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี

พยาน

ลงนาม พล.ต.ต. บำรุง เกิดดี
(บำรุง เกิดดี)

พยาน

รองผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค
รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๕

ลงนาม พล.ต.ต. สุรพล สังขกร พยาน
(สุรพล สังขกร)
รองผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๖
รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๖

ลงนาม วิยวุฒิ หล่อตระกูล พยาน
(นายวิยวุฒิ หล่อตระกูล)
อธิบดีอัยการเขต ๕

ลงนาม ปรีดี จุลเจิม พยาน
(นายปรีดี จุลเจิม)
อธิบดีอัยการเขต ๖

ลงนาม วัลลภ พลอยทับทิม พยาน
(นายวัลลภ พลอยทับทิม)
อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ลงนาม สุรภี วะสินนท์ พยาน
(นางสุรภี วะสินนท์)
ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

ลงนาม สีน้อย เกษมสันต์ ณ อยุธยา พยาน
(นางสิน้อย เกษมสันต์ ณ อยุธยา)
ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ลงนาม ศักดิ์ดีดา แสนมี พยาน
(นายศักดิ์ดีดา แสนมี)
สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและ
วัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย

ลงนาม	วรเชษฐ เขียวจันทร์ (นายวรเชษฐ เขียวจันทร์) ศูนย์ข้อมูลคนหาย/กลุ่มศิลปินวัฒนธรรมกระจกเงา	พยาน
ลงนาม	ทัศนีย์ ศรีมงคล (นางทัศนีย์ ศรีมงคล) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี	พยาน
ลงนาม	นิรันดร์ ลูเก (นายนิรันดร์ ลูเก) รักษาการแทนเลขาธิการ ศูนย์ประสานงานเอกชนพัฒนาชาวไทยภูเขา	พยาน
ลงนาม	ศิริพร ปัญญาเสน (นางสาวศิริพร ปัญญาเสน) กลุ่มประสานงานเพื่อพัฒนาสตรีและเยาวชน	พยาน
ลงนาม	ศรีสะเกษ สมาน (นายศรีสะเกษ สมาน) โครงการพัฒนาชีวิตและสิ่งแวดล้อม	พยาน
ลงนาม	สันติพงษ์ มูลฟอง (นายสันติพงษ์ มูลฟอง) ศูนย์พัฒนาเครือข่ายเด็กและชุมชนองค์กรระหว่างประเทศ	พยาน
ลงนาม	Inese Zelitis (Mr.Inese Zelitis) ผู้แทนองค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ	พยาน
ลงนาม	Lance Bonneau (Mr.Lance Bonneau) ผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน	พยาน
ลงนาม	ปนัดดา บุญผลา	พยาน

(นางปนัดดา บุญผลา)
ผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ลงนาม

Jame R. Klein, Ph.d.
(Dr.Jame R.Klein,Ph.d.)
มูลนิธิธิดาเซีย

พยาน